

Garabonczias Diák látcsöve

a színházban.

Az igazgató jelenti, hogy Győr város és Győr megye lelkes műpártoló közönsége „be-eses” műgényeinek megfelelő társulattal legközelebb megnyitja az évadot vagy ivadot, de semmiesetre sem idényt, hogy

Zápolya szavaival füszereskedjünk. Első előadásul „Negyedik László” van kitűzve. Szomorujáték. Mindjárt a nyitányal jelezve lesz az idény menete. Különb, minden jó, ha vége jó, az meg mindenesetre jó lesz, vagy a direktor örül, hogy már elmehet, vagy a közönség, hogy már elmennek, vagy mindakettő. vagy egyiksem. Mi azt kívánjuk, hogy amily szomorú a kezdet, olyan legyen a buesu is: szomorkodjék a közönség úgy, mint az igazgató, hogy már el kell válniok!

A társulat tagjai

a hivatalos igazgatói jelentés szerinti:

Kovács Ella (Abonyiné) operette és népszínmű primadonna.
Veres Sándorné, Molnár Erzsé, operette coloratur.
Kisné Honti Mari soubrette, népszínmű és operette.
Törökne Szakáll Rózsa, hősnő, dráma és társalgási.
Ardai Ida, dráma és társalgási szende.
Breznainé Rózsa, dráma és társalgási anya.
Temesváriné Emilia, operette comika és anya.
Breznay Anna
Réthy Fanni szende és naiv
Bogárdiné Paulina, comika.
Hevesiné Kornélia
Tihanyi Katicza segédszínésznők

Breznay Géza, bonvivant apa, jellemcomikus és operette-buffó
Bérez Odón, hős operette tenor.
Mezey Mihály, lírai operette tenor.
Veres Sándor, népszínmű és operette bariton.
Fenyvessy Emil, jellem és hős szerelmes.
Ivánffy Jenő, lírai és társalgási szerelmes.
Havassy Jenő, társalgási bonvivant szalónkomikus.
Hevessy Gábor, jellem és intrikus.
Ifj. Károli Lajos, társalgási apa, pedans komikus (igazgatói titkár).
Török Miklós, basszbuffó, segédapaszínész.
Szilassy Imre, baritonbuffó és segéd-népszínmű-én-kes.
Nyitrai Sándor, tenorbuffó, komikus.
 Kar- és segédzemélyzet.

Van tehát a társulatnak két apja (Breznai és Károli), sőt egy segédapja is (Török), két anyja (Breznainé, Temesváriné), segédanyja nincs. Van ezeknek két szerelmes fiuk (Fenyvessi és Ivánffy), akik egy gaz intrikus (Hevessy) esel-szövényeire összevesznek a „szende és naiv” lányokon (Ardai Idán, Breznai Annán és Réthy Fannin), s a két apa komikus lévén, kineveti őket a jól élő (bonvivant) Havassy, amit látván a hős Bérez és a hősnő Törökne, igen jól érzik magukat. Am ekkor az egyik tenorista mezei, a másik meg bérezi nótákat füttyörész, amin a harmadik énekes egészen veres lesz, úgy hogy felesége is veresné lesz, s Kisnével és Kovács Ellával összeállva eléneklik a társulat gloriáját, melyet kísérenni fog a zenekar, kiknek élén szent Dávid fogja elhagedülni a nótákat.

Ezen az életteljes viszályokon annyit fog mulatni a győri közönség, hogy annak csak Garabonczias Diák lesz a megmondhatója.

Véghez diszletfestő most véghezzi a festői munkálatokat a győri színháznál. Véghez-valahára lesznek már csinosabb diszleteink!

A megnyitó előadásra prológot irt Ivánffy Jenő, a társulat szerelmes színésze. Többek között „Győr szelleme is szerepel benne. No, végre is egy idegen találta fel, amit mi régóta hiába keresünk, de most meglátunk a színpadon: azt a hiányzó közszellemet, mely minden szépnek, jónak megteremtője lehetne nálunk.

A pápai gyógyszertár.

Páparól írják, hogy *Techet* gyógyszerész nagyon tel van indulva, amiért a tanács egy harmadik gyógyszertár felállítását megengedi. Mi azonban azt hisszük, s megnyugtatósul ide is írjuk, hogy ez ellen *Techet* már semmit sem tehet.

Garantirozott hírek.

— Hiszi aki akarja. —

○ **Remekül sikerült** bankett volt esütörtökön a fehér bárányban. A fölös számban egybegyűlt résztvevők pompásan ebédelték s bankett után nem győzték eléggé dícsérni a fogadóst.

≈ **Bevégzett dolog**, hogy Kozma lesz a polgármester, Kis Jenő a tiszti ügyész, Leszlényi dakter az alügyész.

Csodálatos.

Pali (mesél). Tegnap láttam egy embert, aki gyönyörűen irt, pedig jobb karja fából volt.

Percz mulva hozzá teszi:

— A keze is!

Hány éves tehát?

— Hány éves maga, Márton?

— Nem tudom.

— Melyik esztendőben született?

— Ezt nem tudom, hogy melyik esztendőben, hanem kukoriczakapáláskor.

— No de csak emlékszik valamire. Nem volt valami nagy esemény épen akkor?

— Valami nagy eset? De igen; akkor halt meg Tóth komámnak az édesapja.

Örököl a megye.

Eddig is sok panasz volt a megyére, hogy milyen büszke. Hát még ezután? Képzeljük! Mert örököl három falut Mosonyból. No, ha ezt még élve megéri a „Hazánk”, hát ettől magától holtra nyekken!

Házasulandó barátomnak.

Epistola Szávay Gyulához.

Nősülni készülsz, — hallom, — jóbarát,
Mint mennykő ért e fáma engemet.
Beszélj, az ég! atok szálla rád? . . .
Te házasodnál, nem, az nem lehet!

Csak incselkednek velem, ugy-e bár?
Felém e hír csak rémitgetni jár.
S ha mégis — mégis, — szörnyü gondolat,
Te kényre-kegyre adtad vón magad,
Hamut fejedre, annyit mondhatok,
A házaselet furcsa állapot!
Én mondhatom, mert egyszer, ch, de csitt!
Ne tudják meg, hogy asszony jégre vitt,
S ne tudj' a jobb kéz, hogy mit tett a bal . . .
Engem már asszony lépre soh'se csal!

Elég volt egyszer, most is borzadok,
Amint eszembe jutnak a' napok.
Lekötve, mint zsineggel a veréb,
(Gyermekkoromból tűnik fel e kép.)
Mely messze szállna berken-árkon túl,
De visszarántják, — törve visszahull.
Itt zabszemét kap a fogoly madár,
Mig künn a társa buzát lopni jár.
Hej, hogy a zsinég egyszer elszakadt,
Az volt ám, pajtás, kéjes pillanat!
Megint csak garçon lettem, mint valék,
Elöttem újra a mező, a rét,
A szép virágot tépem szabadon,
Nem hurezőlok igát a nyakamon.
Ma Dóra, holnap Fanny, majd Irén,
Az engem csal meg, hát emezt meg én . . .
De a család nem üt sebet soha,
Szívet nem érint, nem marad nyoma! . . .

Tegnap még Irma ringatott ölen,
Hollóhaja mint sátor hullt fölém.
Eperajka a csókot szórta rám,
Ugy csüngtem rajta, mint gyümölcs a fán,
Parázs szeme a kéjtől villogott,
S — Aranka nézi most, hogy mit irok . . .
Aranka! . . . hej, ha ismernéd te őt,
Leborulnál, mint oltárkép előtt,
Oly szeűde, — szép, oly szűzies alak,
Pedig hát ő is — Éva lánya csak.
. . . Szint' hallom, közbevágysz itt hirtelen:
Szép—szép, pajtás, de hát a — szerelem?! . . .
Csak egy szavam van erre jó barát,
Fogadd tanácsom, legjobb lesz reád:
Ha oly nagyon szerelmes vagy bele,
Vetted el mással, — így jót tesz vele,
S magaddal is.

Mert pajtás, hidd nekem:

Csak tiltva édes s jó a szerelem,
Csak addig tartós, amig nem szabad,
Mig tiltott csókba fül el halk szavad.
S ha „kétszer kettő“ több már mint a „négy“,
Én balra és te, édes, jobbra mégy! . . .

De mit beszélek, hisz te ezt tudod,
S a sok tanácsot még majd megunod.
Nem is hiszem, hogy volna szándokod
Elhagyni hűtlenül a járt nyomot,
Hogy irtam, mégis aggály tette azt,
E hír szememben könnyeket fakaszt.
Azért röpítem soraim feléd,
Nyugtass meg — kérlek — hogy csak — **szóbeszéd!**
Várkonyi Dezső.

Egy ifju agglegényhez.

Replika Várkonyi Dezsőhöz.

„Beszélj, beszélj, nevelésnélküli!“
(Igy szokta „Ő“ is néha kezdeni,
Már tudniillik, — az az „Ő“, akit
Minden szerelmes nagy betűvel ír,
És mindazoknak „szű-sebére ír“,
Kiket csak a szerelem elvakít.)
Beszélj, beszélj, nevelésnélküli,
Kigyó-nyelved siess kiölteni,
Csak hintsd a konkolyt, nem esititlak én,
Majd elhallgatsz a magad kenyerén!
Hanem azt mondhatom, hogy szép dolog,
Amint ti pestiek rám rontotok;
Egy hete sines, hogy rosszkedvembe' titkon
Jól összeszidtam Lévaýnkat itthon.
Képzeld, az a kis lányképü legény,
Az a kis gombóc sem fér a helyén,
Küld nékem egy hosszú epistolát,
Kétszázkilenczven sor, az angyalát!
S korántsem azt írják benne ám,
Hogy „egészséges mostan a mamám
Hát Szávay bácsi már nem beteg?
Vigyen el egyszer Győrbe engemet . . .“
És így tovább . . . Nem ezt írja, hanem,
Arról regél, hogy mi a szerelem?
Érted? Arról regél ő — énnekem!!

No, hogyha egyszer felmegyek, tudom,
Hogy kegyetlenül megbaraczkolom! —
Hát a tiedre mit szóljak, gyerek?
Legjobb lesz tán, ha egyet nevetek,
És aztán búsan elgondolkozom
Az én szegény, szegény barátomon.
Hajh, volt idő, hogy én is úgy beszéltem,
Miként te most itt ebben a levélben,
Szabad valék mint a veréb madár,
Mely „buzát lopni“ a szemétre jár.
Ah szép szabadság, gyöngy arany napok,
Rátok gondolva — szinte borzadok! . . .
S barátom én is adtam nagyba ám,
Nem volt nálamnál nagyobb Don Juan
Ugy papíroson — hajh, mennyit beszéltem
(Éppen miként te ebben a levélben)
Volt Irmám, Dórá, Irénem, Arankám,
S mindenfélém jól összegyűjtve tarkán,
Amily név csak szép volt s megtaláltam
A „Garabonczias Diák Naptár“-ban.
S regéltem róluk esodadolgokat,
Miktől a kebel magasra dagad, —
Meggaldolván tündéri lényöket,
Tanu legyen rá az „Első Kötet“,
(Melyet, mivel poétát érdekel
Bérmertve küldök im jelenleg el.)
Ebben megvan, hogy sohse vallj szerelmet,
Ne higj a nőnek, ne az embereknek,
Követtem is jól a tanácsomat,
Im lásd a példát, melyet sorsom ad.
Oly szépen irtam le történetem,
Hogy könnybe lábadt, olvasván, a szem,
Hanem a színfalak mögött a kép
Nem egyezett meg azzal semmikép.
Poéta vagy, téged se féltelek,
Hazudsz és szenvelegsz, amig lehet.
Aztán megtérsz, meggondolod magad
S egy szép napon beadod derekad.
Igy lesz komám, no hanem akkor aztán
E boszuálló toll könnyre fakaszt ám!
De addig üdv s testvériség! Szávay Gyula.

Báró Firtli.

Iczig. Hát nodságos ór, mikhor fhüzetli megh azthotat az 1000 florin?

Firtli. Most semikohha sem ígéhhetem.

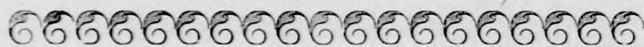
Iczig. Oszthán megh a thovali 800 florin?

Firtli. Ugyan ne szakájjon. Csak nem vághatom ki a bőhomból!

Iczig. De háth a 400

florinos válthú, akhi hálnaph lejárth?

Firtli. Beesületemhe! Ne méhgesitsen! — Csak nem lehet mindent egyszehhe!

Czilinder a jogászoknak.

Most egy éve történt meg az a nagy eset, ami akkoriban nagy port vert fel s franczia és angol lapok annyit beszéltek is róla, hogy Gladston majdnem leköszönt állásáról, — most egy éve történt, mondjuk, hogy a győri jogászok elhatározzák czilinderbe bujni. Akkor a „Garabonczias Diák“ egy kis verset közölt az eseményről, azután a czilinder lassankint eltűnt a zsenge koponyákról, de egy év múlva, ime, ismét kiujul s 3 frt 90 krral terhel minden fejet. Hirtelenében más nem is jut eszünkbe erre, mint ama régi versünk:

Mivel hogy sok panasz volt
Az ifjuságra már,
Hogy az semmit se tesz, csak
A sült galambra vár,
Hát összegyülekeztek
Mint őszi madarak,
S azóta a jogászok
Czilindert hordanak.

Okát, — tilalom ellen —
Most én elárulom,
A többi hir, mi szárnyal,
Mind pusztá rágalom;
Haladni fölfele már
Eljött a pillanat
S azért most a jogászok
Czilindert hordanak.

Fura természetűek
E csalfa kalapok,
A tetőt emelik bár,
De nem az alapot.
Tehát azért magasabb
Nivón nem állanak,
Mióta a jogászok
Czilindert hordanak.

A pompás utánzatok.

S... neki nagyon szép hamis fogai vannak.
— Egész hüen utánossák a természetet, mondja neki egyike ismerőse.
— Szompásak! Annyira, hogy néha fájnak is, feleli S.

Alapos ismerő.

A kis X. számitva fősvény nagybátyja örökségére, szabadra ereszti a kantárt, mulat éjjel, nappal és csinálja az adósságokat a nagybácsi kontójára.

— Te vigyázz, mondja neki egy jóakarója, még kitagad az onkli.

— Dehogy tagad, annál jobban ismerem.

— Talán nagyon is szeret téged?

— Az nem éppen, de oly fősvény, hogy vissza-riad a kitagadási okmány bélyegétől.

Uj vasut.

Győr papái nagyra voltak
S vigan emberül,
Hogy lesz vasut, mely Budára
Cszeppett sem kerül..

Lám óhajuk egy betűre
Bekövetkezik,
Nem kerül az, inkább bátran
Össeütközik!

*

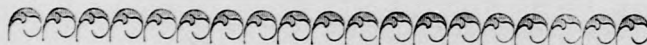
Azóta ha dicsekedni
A papái Győrnek,
E jeles közlekedésről
Eléggé nem győznek.

Hogy Budára négy vonat megy
S a téltre megint egy,
Az a válasz: „de hát ebből
Majd hány érkezik meg?“

*

Már vasuton „torony eránt“
Menjen a ki tud,
Ha rá ülök, vigyen el a —
Budai vasut!

F—ó Sz—l.

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Siga. Mandjál sak, Scholomon, udje háboróban thi nem mentek satákba bele?

Scholomon. Nem Siga. Mi thollal védelmezőnk a hazáth!

Siga. Háth the ki mernél akkhor menni a szobából?

Scholomon. Pfő. Sodá-lom thüled ezt a djáva gondolath! Sakh nem fagam a legnadjobb veszélyben el-hagyni az — irodáth!

GRI — BUGRI.

UGRI. Tudod-e, melyik vonat enged inkább a gőzhajnak, mint a köz-
őhajnak?!

BUGRI. A „buta-szörnyű“ vasut.

UGRI. De azt nem tudod, hogy miért.

BUGRI. Mert azt gondolja a si-

nek ura, hogy állása sinekúra!

UGRI. A hajón tengeri betegséget, a vasuton meg váltó-
lázt kap az ember!

Az első!

Oh Laura, Laura, látod ezt a lángot.
Látod szememben milyen tűz ragyog!?. . .
Oh üzd ki hát a „bizonytalanságot“
Szegény szivemből . . .! Hisz tied vagyok! . . .

— Nem szólt csak elpirult s szaladt a kertbe —
Szemem a távozó után merült,
E pirulás szivem baját kiverte,
S helyébe édes „sejtelem“ került.

Utána menve, lomb mögött találtam,
Talán kíváncsi szem elől vonult
Oda, ahol midőn előtte álltam,
A kedves arcz még jobban elpirult.

S egy szivemig ható tekintetével
Kihivta alvó bátorságomat
S én „csendes ifju lángoló hevével“
Nevét lehelve nyújtám ajkamat . . .

Szemem behunytam . . . és a „láz“ ugy rázott! . . .
A kéjtől — azt hívém elolvadok . . . —
Egyszerre csak — szemem nagyot szikrázott . . .
Egy csattanás . . . — s nem tudtam, hol vagyok!

Óvári Tüske.

A szerénység netovábbja.

Fekete Jánosnak két fia van: a fiatalabbik híres sze-
rénységéről.

— Nem a Fekete János fia maga? kérdik tőle a
minap.

— Nem, kérem; én csak annak az öccse vagyok.

Pagát Pepi ultimói.

— No hála Isten, megismerkedtünk annyira, hogy
a végén már nem ismertem magamra, vajjon fiu va-
gyok-e, vagy lány?

Rosszul írják ezt a murit „ismerkedési estély“-
nek. Így kellene írni: „ismerkedési est-éj.“

— „Omne animal ex ovo. Az igaz, hanem én ezt
így fordítom: állattá mindegyik a tojástól lett. Már
mint a knikkebein tojásától, ami megfekszik a zsenge
jogonezgyomrot.

— Minap felavatott „bruder“-jaimat ma szépen
meggumpolom. Igazán gonosz fiu vagyok ám én, —
nem kimélem a saját testvéreimet se!

— Belegrattam a gyerekeket, hogy vegyenek czi-
lindert maguknak. Gondoltam: az az üres henger
legjobban pásszol azokhoz a fejekhez.

Próbálgatják most, hogyan viseljék. Az apróság
öreggyerekesen hátravágja, az öregebbek szégyenlősen
a szemökebe huzzák. Feléje intek fenyegetőleg a duhaj-
botommal a Slager Bandinak, mondván: „Huzd, ki
tudja meddig huzhatod!“ Czélozván a beütésre.

Fejükön is hordják kora reggeltől estig szakadat-
lanul. Ebben reggeliznek, ebédelnek, billiardoznak, kár-
tyáznak, az apróbbak még benne is alusznaktán. Leg-
jobb is minden élet-szükségletet ebbe végezni!

Én csak azért se vennék már ilyen nagy fene
üres kalapot, mert tökéletesen elég, ha már egy jogász-
nak a tárczája üres.

A h á l a.

Doktor X. találkozik doktor Y. collegájával.
Beszélgetnek.

Egyszerre jön velük szembe egy temetés.

A halott kocsi kisérő gyászoló özvegy köszönt az orvosoknak.

— Ez legalább nem háladatlan, jegyzi meg doktor X.

Veöreöshaydmácssy Max ór

arisztokratikus mandásai.

Én oljan oreschág vgyok,
Hodj énnálamnál nincs nagyobb,

Van roha nékem annyi, hogy
Nékem az sohasem kifogy.

Edj nap hétszer is öltözöm,
Van ez nekem legfőbb öröm.

Ezért a nadj világ haraxik,
S irigyen nézi baldag Maxit.

S a szép lányok mondják reám:
Aj wie gavallér, aj wie fájn.

S van köztük oljan nagy szeren
csém.

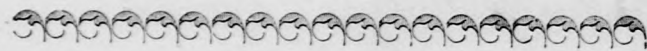
Hodj nem thodom kimondani sem
én.

Csak edj kis lán volt. kinek én
A szívét el nem jerhetém.

Aki így szóltha énnekem:
„Hallja ün Maxi édesem.

A thenger sok parfóm alatt
Khiérzik a foghadjmaszag.“

Én khöpköltem, ő fel se vett,
S a Garabonczos nevetett.

Egy philosoph eszméje.

— Tudja ön, mi okoz legtöbb meglegédést egy nőnek?

— A szépség!

— Nem, egy másik nő rútsága.

Garabonczias Diák okmánytára.

Eredetijét őrizzük.

„ketlevelem zepember 18884/25 kedves rúsám kelek neha jelekem Anám zerelek tekedet kedves fjam majmeksekít az isten most nies pizém majádazisten és

Azüzmárja ideay ák akivsel kondtrejá ezelpeszárom levelem marad jóakarod József Kiss pápa zám 102 lakás“

Magyarul: Kelt levelem szeptember 25-én 1884-ben. Kedves rózsám, kérlek ne haragudjál lelkem Annám, szereltek tégedet kedves fiam, majd megsegít az Isten, most nincs pénzem, de majd ad az Isten és a szűz Mária édes anyánk, aki vise! gondot reánk. Ezzel bezárom levelem, maradok jóakarod Kiss József, Pápa, 102. számú lakás.

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.

H. J. Pápa. A hozzá-
va'ó papir és tinta oda van
rendelve helyébe, ha megér-
kezik, üljön rögtön munká-
hoz, a haza, a nép, az em-
beriség nevében! Oda a mesz-
szeségbe hivatalosan írunk,
hogy négy-öt napi felmentés
adassék, addig inkább mi
vesszük át szerepét (felsőbb
engedelemmel)! Üdv és öle-
lés! — **Steinhardt Á r-
min. Kaposvár.** Vettük
levelezőlapját e tartalom-
mal! „Tessék nekem a lapot
beküldeni.“ Hát kiesoda maga
kérem? Ha jól emlékszünk,
egyike ama csiribiri diák-
gyerekeféle izéknek, kik min-
den évnegyed e'jén eláraszt-

ják a kiadóhivatalokat hasonló kurucz rövidségű levelező-lapokkal s potya-mutatványszámot kérnek. Hát édes üsénk, tessék nekünk a másfél forintokat be-
küldeni, majd aztán tetszik nekünk is a lapot beküldeni. Szervusz! — **F. D. Tata.** Intézkedtünk. **P. R.** Akút jellegű a do'og, itt csak radikális kúra se-
gíthet. Megtegyük! **Neptunusi Fixum.** Egyik se válik be. **Anti. Jók,**
jönnek. Folytatást! **Muczi.** Lassan páter. **Ipariskolás,** Tisztelettel mel-
lőzzük. **Ft. T-y J-s Tatabáza.** Becces levelét vettük s ne vegye rossz
néven, hogy itt közöljük s itt felelünk rá, ugy a levélnek, mint a válasznak
némileg a nyilvánosság e'jé tartozó jellege van. Levele így szól:

Tisztelt uram! — A lapokat, melyeket próbára rendelek,
rendesen ¼ écre szoktam kérni. Valószínűleg így történt a Ga-
raboncziasással is, ha igen, — ne vegye rossz néven, ha tovább
nem kérem. Pedig tetszik benne, hogy nem bánt oly dolgokat,
melyek az élczeskedésen felül állanak, mint teszi ezt az Istók,
Jankó, Üstökös egyaránt. Routinje is nagyobb a humor és sati-
rizmus körül átlag, mint bármelyiké, hol gyakran élcznek vétetik
a gorombaság is. — Nem kérem pedig a lapot mindemellett is
azért, mert annyira szélbali, hogy szinte dynastikus érzületemet
sérti. — Nem akartam az új évnegyed első számát visszakül-
deni, üldomosnak találtam így tudatni, hogy kiállok a glédából,
egyébként honfiai üdvözléssel maradván stb. stb.

Mi tagadás benne, biz az mindig keserűen esik a szerkesztőnek, ha lap-
ját visszaküldik, különösen akkor, mikor tiszta lelküismeretét még a visszakül-
dőnek sorai is oly szépen megnyugtatók, támogatják, mint például itt is. A
„Garabonczias Diák“ három egész éven át méri már a humor édes vizét és a
szatira csipős eseppeit azon a szűrőn átboesájtva, melyet izlésnek neveznek
Jobbat nem adhat a koresmáros sem, mint amilyen bor pinczejében áll, — mi
sem mondjuk, hogy ez itt a legjobb bor, hanem amink van, azt tisztán kezel-
jük. Főtisztelendő ur szereti ezt a bort, hanem a melléte jövő savanyuvizet
nem; más mezint esakis azzal együtt szereti; mi külön-külön hogyan szolgál-
junk minden egyesnek? Ha nem érdekes tőle elválasztani, jól teszi, ha vissza-
küldi az egészet. „Garabonczias Diák“ irányja sohasem előfizetői szerint alakult
nem is ismerhetjük sorra mind s ha ismernők, sem egyeztethetők össze egy ve-
zérforralba a végtelen sok finom szálát. Mi megadtuk a lapnak kezdetben az
irányt, megmaradt állandóan a lap egyénisége, mely nem is változhatik, mer-
összeforrt a vezetője egyéniségével; ha ez az állandó és árnyalataiban fejlődő
irány tetszik, akkor hódít, eddig hódított díszes közönséget, — ha nem: akkor
roskadjon össze s áll'on romjaira más, aki derekabbán beolvastja saját énje

irányát a közhangalatába. — Fogadja fötisztelendő ur nagyrabecsülésünk és igaz tiszteletünk kifejezését, a lapot tehát nem küldjük tovább. **Sinus.** Gyöngé dolgok. Nem kezeli szerencsével a lantot, ne is erőltesse. **Óvári Tüske.** Nemcsak még ezt az egy dorombolást, hanem a többit is szívesen! **V. D. Budapest.** Kapuzáraskor jött, szombat délután, sebtibbn replikázhattunk csak rá!

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szávay Gyula.

Főmunkatárs: *Gerő Gyula*

A „Garabonczias Diák Naptárába“ hirdetésekét még folyton elfogad a „G. D.“ szerkesztősége (Kazinczy-utca 20.) vagy Czéh Sándor özv. könyvnyomda-intézete.

Egész oldal 10 frt, féloldal 5 frt, negyedoldal 3 frt.

Hirdetési díjak a naptár megjelenése után fizelendők.

Szabó Endre az „Üstökös derék szerkesztője a következő nagy figyelemreméltó felhívást küldte be hozzánk: „Magyarország adomákban.“ Kérem a t. közönséghez. Régióta foglalkozom egy tervvel: összegyűjteni s egy csomóban kiadni azon adomákat, melyek kiválóbb emberkről, egyes helységekről szólnak, a politikai és társas élet nevezetesebb eseményeit illusztrálják, röviden: azokat, a melyek jellemzően tüntetik fel a magyar ember eszejárását, szokásait. A mennyire módomban volt gyűjtöttem is ilyeneket, hanem a mit így egy ember imitt-amott hallhat, az bizonyára csak igen kis részben meritheti ki az adomáknak ezt a speczialis

körét; nem akarván tehát fél munkát végezni, a t. közönséghez fordulok egy szíves kérelemmel. Kérem ugyanis: méltóztassék az egyes vidékeken divó ilyen, bármily kis jelentőségűnek is látszó — adomákat hozzám beküldeni. Különösen kérem pedig erre a t. lelkes, tanító és jegyző urakat, mint akik a közönséggel, éppen a néppel sűrűn érintkeznek s így hamarabb hozzá is jutnak azokhoz az ádatokhoz, melyek beküldése által nekem a „Magyarország adomákban“ című gyűjtemény szerkesztését könnyebbé teszik. Hogy e kérelmem által a gyűjteményt mintegy közérdekeltség tárgyává igyekszem tenni, ahhoz a bátorságot a népköltési gyűjtemények szerkesztőinek a példájából veszem, mert azt hiszem, hogy jó részben az én adomás könyvem is kiegészítő részét képezheti ama népköltési gyűjteményeknek. A művet mely lehetőleg a tél folyamában megjelenik, jelesebb rajzóloink fogják gazdagon illusztrálni. Kérem a hazai t. ujság-szerkesztőségeket, hogy e sorokat b. lapjokban lehetőleg egész terjedelemben közölni sziveskedjenek. Budapest, 1884. okt. 5. Szabó Endre, az „Üstökös“ szerkesztője (Budapest. József-körút 48.)

Értesítés.

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy az őszi és téli idényre raktáromat dúsun felszereltem, valódi Jamaika-, Cuba- és braziliai rumokkal és mindennemű legfinomabb chinai theakkal. — Ajanlom továbbá a legjobb minőségű magyar szalámit, mindenkor friss ementhali-, groji- és Imperial-sajtraktáromat, valamint kitűnő őszi lipói turót a legjutányosabb áron.

Schannen Alajos.

Győrött, Felső-Duna-utca 9. sz.

Hirdetők figyelmébe!

Még e hóban megjelenik 5000 példányban, II. évfolyamban a

„Garabonczias Diák Naptára“

az 1885-ik évre.

Hirdetéseket felvesz a szerkesztőség (Kazinczy-utca 20. sz.) vagy Czéh Sándor özvegye könyvny. müintézete.

Arszabás: Egész oldal (nagy oktáv) 10 frt, féloldal 5 frt, negyed oldal 3 frt.

AZ „ELSŐ KÖTET“ SZÁVAY GYULA KÖLTÉMÉNYEI

megjelent második kiadásban.

Ára 1 frt. Diszkötésben 1 frt 60 kr.

Kapható szerzőnél (Kazinczy-utca 20. szám) s a könyvkereskedésekben.

 Dachauer Ferencz
utóda

 Magyary József
cserep-kályha- és edény-üzletéből

Győr,
Ujváros rácz-utca 17. sz. a.

Főraktár: Belváros Lippay-féle ház a győri Lloyd-épület mögött.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom a választékban gazdag s a legjobb tűzmentes anyagból saját műhelyemben készült mindennemű kályháimat. Különösen szürke és fehér zomanczolt, allvány (strassburgi) és svéd, valamint a legizletesebb és legújabb minták után készült **0-német (Altdeutscher)** kályháimat minden színben és nagyságban.

Ezenkívül készen vagy megrendelés után kaphatók mindennemű salon- és diszkályhák u. m.: kandallók, Rococók, parisi oszlop, stb. stb.

Ugyazintén közönséges zöld és tenger-zöld kályhák nagy választékban a legjutányosabb árakon.

Avult kályhák átalakítása, újbóli felrakása és javítása csakis ügyes munkások által a jó kivitelért kezeskedve, a lehető legolcsóbb árért eszközöltetnek.

Elvállaltatnak minden e szakba vágó munkálatok és a legrövidebb idő alatt mérsékelt árért teljesítetnek.

Vidéki megrendeléseknél a legbiztosabb csomagolásra és gyors kézbesítésre a legnagyobb gond fordítatik.

Részletes árjegyzékkel kívánatra szívesen szolgálók.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószer-gyár, harang- és érczöntőde

BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár különleges készítményei:

Tecskendőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott fölszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célnak megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjamosodak, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közkutak felállítására magas nyomású vízvezetékekkel és minden vízűvi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

Stein Vilmos és társa.

Kínálkozó alkalom!

Hogy mindenkinek alkalma lehessen házat szép olaj-festményekkel és olajnyomatu képekkel, tükrökkel s mindennemű hazi felszereléssel rögtön s nagyobb aldozat megtétele nélkül ellátni, — nagy

kép-, tükör- és óra-raktárunkat

újlag dusan felszereltük a legszebb árakkal s a

képzeltető legcsekélyebb részletfizetés mellett

bocsájtjuk áruba.

Az üzletben a legszebb kivitetű képek, köztük **Munkácsy** híres festménye, a „**Búsuló betyár**“ díszes olajnyomatban megtekinthető.

Figyelmeztetés!

Daczára eme bámulatosan csekély részletfizetésnek, az árak oly szolidak, hogy olcsóbbért e cikkek sehol készpénzfizetésért sem kaphatók. Árucikkeink kitűnőségéről bárki személyesen is meggyőződhetik, fali-óráinkért két évi jótállással kezeskedünk.

Számos megrendelést kér

STEIN VILMOS ÉS TÁRSA,

kép-, tükör- és óra-raktára, Győrött, Kazinczy-utca.

Kép-, tükör- és óra-raktár